

Ohrady z pražců

Tempo di vlak

1.Když půlnoc sahá do vzpomínek, píšu tužkou do dvou linek,
příběhy co nedovolí spát.
Příběhy co vyprávějí, kůly ohrad z pod závějí,
hrdý kůly z pražců žádněj drát, učí písne vlaku vítr hrát.

R1:Jen pár bloudů kolem trati, tajně prosí ať se vrátí,
starejch dobrejch pražců jízdní řád.
Hloupé jsou ty touhy skryté, v dřevě jsou dvě vrásky vryté,
kolejí co rezem začly plát.
Já teď už vím mnohem víc, než chtěl jsem znát.

2.Když půlnoc sahá do vzpomínek, píšu tužkou do dvou linek,
příběhy co nechávám si zdát.
Příběhy co věkem sílí, ohrady co dobrou míli,
stráží klidný spánek číchsi stád.

R1:Pověz třeba že jsem snílek, řeknu rovnou bez záminek,
kéž by tady věčně mohly stát, hrdý kůly z pražců - žádněj drát
R2:Nechci se ptát, proč dál tady stojí
a nechci znát, proč čas se jich bojí,
jen pokaždý když k ohradám jdu spát,
slyším písne vlaku vítr hrát.

Já teď už vím mnohem víc, než chtěl jsem znát